kun, naar Faderen ikke efterlader sig ægte Børn, — og forudsat naturligvis at han overhovedet efterlader tilstrækkelig Penge, — ere de uægte Børn sikre paa at faa saa meget afsat, at den, der opdrager dem, kan faa det af Øvrigheden tildømte Underholdsbidrag, til de ere 18 Aar: thi, hvis der er ægte Børn, maa det, der afsættes til Fuldendelse af de uægte Børns Opdragelse, ikke overstige, hvad de ægte Børn arve, selv om de ægte Børns Opdragelse er fuldendt, og de kunne ernære dem selv.

Men den nævnte Lov af 20de April 1888 indeholder en meget uheldig Undtagelse fra Reglen om Afsætning af Underholdsbidrag til Fuldendelse af et uægte Barns Opdragelse, nemlig den, at der intet skal afsættes til uægte Børn, der ere avlede under hans sidste Ægteskab, forudsat at Enke eller Børn efterlades. *)

Denne Regel er absolut uretfærdig mod mangen Moder til et uægte Barn, og i Strid med de Grundsætninger, som ovenfor ere angivne som de formentlig naturlige ved Ordningen af Kollisionen mellem Hustruen og det uægte Barns Moder. Der gjøres nemlig ingen Forskjel mellem, om Moderen til det uægte Barn var vidende eller uvidende om, at Barnefaderen var gift. Reglen burde være den: saafremt det efter de foreliggende Omstændigheder, eventuelt Mandens Nægtelse af at aflægge Ed, maa antages, at Moderen til det uægte Barn paa Avlingens Tid

---

nære sig selv, og en 8 Aars Datter, og at Forældrene desuden have gjort Brug af deres Ret til at borttestamentere $^1/_3$ af Boet til fremmede; endvidere, at Fuldendelsen af Datterens Opdragelse koster 5000 Kr., og at der i alt efterlades 6000 Kr. efter Gjældens Betaling: saa faar Sønnen 2000 Kr. — som han maaske strax sætter i Sparekassen —, de fremmede Arvinger faa 2000 Kr., og den 8 Aars Datter ligeledes 2000 Kroner. Naar hun har brugt de 2000 Kr. op og ikke kan ernære sig selv endnu, og ingen godvillig vil hjælpe hende, kommer hun paa Fattigvæsenet. I den Grad har Arveretten stillet Børnenes naturlige Ret til Forsørgelse og Opdragelse i Baggrunden. Naturligvis burde ingen kunne arve noget, førend der er afsat nok til at fuldende de umyndige Børns Opdragelse. Hvorfor skal ogsaa Samfundet — „vi andre" — betale Børnenes Opdragelse, for at andre kunne arve?

*) Naar Manden har et Barn af et tidligere Ægteskab, et uægte Barn, avlet under dette, og endvidere Ægtebørn af et senere Ægteskab, afsættes der altsaa dog en Sum til det uægte Barn, skjønt det er avlet i Hor, thi det er dog avlet før sidste Ægteskab.